



μπορείς να πάρεις ένα ποίημα του Ελύτη και να το μελοποιήσεις, αν και ορισμένοι το έχουν κάνει, όμως δεν θα είναι αποτελεσματικό, επειδή δεν θα περάσει στα χείλη των ανθρώπων. Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα ποιήματος και στίχου για τραγούδι.”

**- Υστερα από μια συνέντευξη για την ποίηση που μου έδωσε ο ποιητής Αρχιεπίσκοπος, Στυλιανός Χαγκιανάκης, τώρα καταλαβαίνω την αγωνία του ποιητή. Νιώθετε κι' εσείς αυτή την αγωνία;**

“Καμία ανθρώπινη σχέση δεν φθουρεί χωρίς αγωνία, πόσο μάλλον πράγματα που ξεφεύγουν από τα καθημερινά, όπως είναι η ποίηση, ή η πεζογραφία στη δική μου περίπτωση. Αλλά νομίζω ότι για την κακή εικόνα που έχουν οι άνθρωποι για την ποίηση και νομίζουν ότι δεν την καταλαβαίνουν ευθύνεται ο νέος ελληνικός κινηματογράφος που χρησιμοποιεί κακούς ηθοποιούς για να υπερβάλουν στο ρόλο του ποιητή. Όπως ο

θέλει κανείς να διαβάσει πραγματική ποίηση πηγαίνει στον Λειβαδίτη, στο Ρίτσο, στη Δημουλά, το Σεφέρη, τον Ελύτη, διαλέγει δηλαδή.”

**- Μιλήσαμε για τους στίχους και ποιήματα, αλλά εσείς γράφετε και πεζά κείμενα. Τι είναι αυτό που σας συγκινεί στον πεζό λόγο;**

“Ως αναγνώστης, αν ένα βιβλίο με παρασύρει από την πρώτη στιγμή που θα το ανοίξω, θα φτάσω μέχρι το τέλος. Αν φτάσω μέχρι τη δέκατη ή δέκατη πέμπτη σελίδα και δεν έχω κανένα αίσθημα, το πηγαίνω στην ανακύκλωση, πράγμα που κάποιοι φίλοι μου φρίτουν στην ιδέα ότι το κάνω. Με ρωτούν γιατί δεν το χαρίζω, αλλά όχι δεν το χαρίζω. Εγώ διαβάζω δέκα βιβλία το μήνα και αν ένα δεν μου κάνει τίποτα γιατί να πάρω κάποιον στο λαιμό μου και να του δώσω ένα βιβλίο που δεν διαβάζεται;”

**- Πώς νιώθετε, όμως, σαν συγγραφέας;**

και δύο χιλιάδες συνεντεύξεις έχω πάρει στη ζωή μου επειδή γράφω από 22 χρονών. Συνήθως αρχίζω το γράψιμο στις τρεις το πρωί, αφού τελείωσα την εκπομπή φορτσάτος κιόλας από την όμορφη ατμόσφαιρα που απόλαυσα και τα ωραία πράγματα που άκουσα, πηγαίνω στο σπίτι και συνεχίζω το γραπτό. Μου έχει τύχει να έχω καθίσει στο γράψιμο και 35 ώρες σερί, από Σάββατο ξημερώματα μέχρι Δευτέρα ξημερώματα.”

**- Πόσα βιβλία έχετε γράψει;**

“Έχω γράψει τέσσερα βιβλία, το πρώτο βιβλίο μου κυκλοφορεί από τον εκδοτικό οίκο Πατάκη σε επτά εκδόσεις και έχει εξαντληθεί, αλλά θα ξανακυκλοφορήσει από τον Καστανιώτη. Το πρώτο βιβλίο έχει τίτλο “Έχεις φχαριστηθεί ποτέ σου νερό;” και αποτελείται από τέσσερις ιστορίες, νουβέλες δηλαδή. Το δεύτερο βιβλίο “Σχεδόν μεταξύ μας”, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις “Κάκτος” και είναι συνεντεύξεις με τους ηθο-

Για να βγάλεις έμπνευση πρέπει να σε τρώει η φτέρνα σου. Πώς λένε ‘με τρώει η χούφτα μου λεφτά να πάρω’; Για έμπνευση πρέπει να σε τρώει η πατούσα σου για περπάτημα, αλλιώς δεν βγάζεις έμπνευση.

Νότια Αφρική, στον Καναδά, στην Μελβούρνη, στο Σίδνι, φυσικά, σε όλη την Ευρώπη από το ιντερνετ. Όταν ήμουν στην ΕΡΤ, επειδή έχει πολλούς αναμεταδότες έφτανε μέχρι τα ιταλικά παράλια”.

**- Όπως ασφαλώς σας έχουν ενημερώσει, στο Σίδνι προετοιμάζουν μια πολλή θερμιά υποδοχή.**

“Σάς ορκίζομαι ότι με συγκινεί πολύ αυτό. Στη ζωή, πώς να πει κανείς, πάνω από καριέρες και πάνω από έρωτες και πάνω από οτιδήποτε είναι αυτό που σε κυριεύει όταν πρέπει να μπει στο αεροπλάνο για να πας μακριά. Είναι πάνω από όλα τ' άλλα.”

**- Μια από τις εκδηλώσεις για να σάς τιμήσουν στο Σίδνι θα είναι η παρουσίαση του βιβλίου σας “Όταν κρεμάσουν τις όμορφες” και θα ήθελα να μιλήσουμε για το συγγραφικό σας έργο.**

“Έχω γράψει τους στίχους για πολλά τραγούδια για τραγουδιστές όπως τον Πάριο, την Μοσχολιού, τον Νταλάρα, τον Βαρδή τον Αντώνη, τον Βαρδή τον Γιάννη, την Τάνια Τσανακλίδου και άλλους.”

**- Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην ποίηση και στους στίχους τραγουδιών;**

“Βεβαίως και πολύ μεγάλη”.

**- Μπορείτε να μάς την εξηγήσετε;**

“Ένα ποίημα γραμμένο σε ελεύθερο στίχο όπως εννοούν στην εποχή μας την ποίηση,

δεν μπορεί να μελοποιηθεί και αν μελοποιηθεί, δεν θα το τραγουδήσει κανένας. Το τραγούδι θέλει μέτρο, ομοιοκαταληξία και ρεφραίν στη μέση. Είναι τελείως διαφορετική τεχνική. Αν πάρουμε σαν παράδειγμα τα τραγούδια του Λευτέρη Παπαδόπουλου, όπως το “Σάββατο κι' απόβραδο με ασετυλίνη, στην Αριστοτέλους που γυρνάς, έβγαζ' απ' την τσέπη μου φλούδες μανταρίνι σου' ριχνα στα μάτια να πονάς”, αυτό είτε το τραγουδίσεις, είτε το ψιθυρίσεις, είτε το γιορτάσεις, είτε το κλάψεις, το ίδιο δυνατό είναι ως τραγούδι, ως στιχούργημα, ως ποίημα. Αλλά δεν

ποιητής τής φανφάρας, που κάνει ο αγαπητός Γιώργος Μιχαλακόπουλος και λέει με έναν τρόπο ενοχλητικό πράγματα χωρίς κανένα νόημα. Βλέποντας ο κόσμος την ταινία έβγαζε το συμπέρασμα ότι ποίηση είναι αυτή η παλαφώρα που εκστομίζει ο ηθοποιός. Όχι, δεν είναι. Και βεβαίως, ούτε είναι ποίηση το ημερολόγιο του καθενός, όπως εδώ στην Ελλάδα που εκδίδονται τρεις ή τέσσερις χιλιάδες βιβλία με τα έξοδα του συγγραφέα. Αυτό δεν είναι δοσοληψία πνευματική. Επειδή εσύ έχεις λεφτά και βγάζεις ένα βιβλίο, εγώ είμαι υποχρεωμένος να το διαβάσω; Γιατί μου το στέλνεις; Ετσι κλονίστηκε η έννοια “ποίηση” στα μυαλά των αναγνωστών. Αν

“Μου αρέσει η διαδικασία επειδή γράφεις κάτι που θα το διαβάσεις πρώτα εσύ και αν σ' αρέσει, τότε μόνο θα φτάσει στα χέρια των άλλων. Ο Στίβεν Κινγκ, που πιστεύω ότι είναι πολύ μεγάλος συγγραφέας, λέει ότι γράφεις τρεις φορές ένα βιβλίο: Την πρώτη φορά με την πόρτα κλειστή, τη δεύτερη φορά με την πόρτα μισάνοιχτη για να μπορεί ένα άλλο πρόσωπο, -η γυναίκα σου συνήθως- να το κρίνει και την τρίτη φορά για όλους τους άλλους.”

**- Έχετε ένα πρόγραμμα για το γράψιμό σας;**

“Γράφω πάντα κατά τη διάρκεια της νυχτας, επειδή δουλεύω και σε περιοδικά με συνεντεύξεις και τέτοια, ίσως

ποιούς του παλαιού κινηματογράφου, τον Γκιωνάκη, τον Ρίτσο, την Βλαχοπούλου κλπ., με τους οποίους έκανα και μια εκπομπή στο Σκάι. Το τρίτο βιβλίο είναι μια μυθιστορηματική βιογραφία του Μάρκου Βαμβακάρη με τίτλο “Ο Άγιος Μάγκας: ο Στέλιος Βαμβακάρης για τον πατέρα του” και έχω μιλήσει γύρω στις 2500 ώρες με το γιο του. Τελευταίο είναι το “Όταν κρεμάσουν τις όμορφες” από τις εκδόσεις Καστανιώτη.”

**- Έχετε ιδιαίτερη προτίμηση σε κάποιο από τα βιβλία σας;**

“Έχω προτίμηση στο επόμενο!”

**- Έχετε υπόψη σας τί είναι ένα ταξίδι στην Αυστραλία;**

“Το έχω ερευνήσει κάπως στο ίντερνετ, αλλά επειδή είναι τόσο μακριά δεν το είχα ποτέ στο νου μου αυτό το ταξίδι. Όχι ότι δεν το ήθελα, πέταξα από τη χαρά μου όταν μου το είπε ο κ. Μεράβογλου, ο φίλος Γιάννης και έχω αφιεθεί στο πρόγραμμα που έχει σχεδιάσει ο ίδιος.”

Ο “άγρυπνος” Μάνος Τσιλιμίδης βρίσκεται ήδη στο Σίδνι και από τον ραδιοσταθμό 2MM η εκπομπή του ακούγεται στα πέρατα της γης, ενώ είμαι σίγουρος ότι ήδη θα γεύτηκε την αγάπη των θαυμαστών του όπως τού υποσχθήκαμε. Στον σπουδαίο αυτό άνθρωπο τού ραδιοφώνου και των γραμμάτων, εγώ προσωπικά και η εφημερίδα μας, ευχόμεθα καλή διαμονή στους Αντίποδες και καλή επιστροφή στην πατρίδα με αξέχαστες εντυπώσεις από όμορφους ανθρώπους και τοπία.



Ο “άγρυπνος” Μάνος Τσιλιμίδης στον ραδιοσταθμό 2MM με τον κ. Γιάννη Μεράβογλου